

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

De Ivramentis Servandis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

ANNO
CHRISTI
1179.

dam pecuniæ summa, pignori obligauit: qui licet exinde sortem suam & ultra receperint, eam tamen sibi reddere contradicunt. Quia vero vsurarum crimen Deo & hominibus abominandum existit, & tanto grauius in ecclesiasticis & religiosis personis est reprehendendum, quanto magis se & alios e peccatorum laqueis tenentur eruere: fraternitati tuæ, &c. quatenus rei veritate diligenter inquisita & cognita, si tibi constiterit quod prædicti monachi de præfata terra sortem suam deductis expensis receperint, eos attentius moneas, & si necesse fuerit, appellatione remota, ecclesiastica districtione compellas, vt memorato * T. & matri eius prædictam terram absque difficultate restituant pacifice possidendam.

* Tella-
leyūDE IVRAMENTIS SERVANDIS. PARS XVII.CAP. I. *Idem.*

SI vero aliquis quemquam grauissimo metu sub religione iuramenti ius suum refutare coegerit, ipsum quoque sibi retinuerit, quia nos consulere voluisti, alter, an neuter, id habere debeat, hoc tibi duximus respondendum, quod non est tutum, quemlibet contra iuramentum suum venire, nisi tale fuerit iuramentum, quod seruatum vergat in interitum salutis æternæ: nec nos cuilibet ex responsione nostra volumus dare materiam contra iuramentum suum venire, ne auctores periurii esse videamur. Vnde aliquando in Romana ecclesia a pluribus & a prædecessoribus nostris factum esse recolitur, quod clerici, qui coacti ecclesiæ ministerium abiurauerunt, de iuramento absolutionis beneficium meruerunt: & ad coercendam improbitatem eorum, qui ecclesiasticos viros ad præstandum illud iuramentum impulerant, permisi sunt in eadem ecclesia ministrare.

CAP. II. *Idem Cantuariensi archiepiscopo.*

Insinuatum est nobis ex parte Vu. quod cum ipse capellam de N. canonicè fuisset adeptus, canonici de Lanstanet super eadem ecclesia huiusmodi conuentionem fecerunt, quia ipsi eamdem ecclesiam tenere a præfato Vu. & exinde ei annum canonem deberent persolvere. *Et infra:*

Sed quia compositio eorum huic fuit damnosa, de iuramento violato pœnitentiam recipiant, & prælibatam ecclesiam prædicto clerico restituant.

ANNO
CHRIST.
1179.

CAP. III. *Idem Santonensi & Bilonensi episcopis.*

De rescripto quod nobis est præsentatum, manifeste nobis innotuit, R. quondam * Treuorensē abbatem cum VV. super summa septem millium solidorum taliter conuenisse, &c. *Et infra*: Super hoc quidem prædictus abbas de monachis obsides quosdam dedit, qui de obseruanda conuentione iuramentum dederunt, vt si ipsi decesserint, alii monachi loco eorum in ostagio reuerterentur. Insuper si dicti monachi fidem non seruarent, abbas dedit eidem VV. I. & eius vxorem fideiussores: qui similiter fidem præstitisse dicuntur. Si ita est, tam abbatem & monachos qui iurauerunt, quam I. & eius vxorem studiose monere curetis; vt sicut iurauerint, eandem coniurationem faciant adimpleri. Si vero commonitionem vestram facere neglexerint, eidem abbati & monachis ingressum ecclesiæ interdicatis, & in terra præfati I. & vxoris eius vsque ad dignam satisfactionem inhibeat diuina officia celebrari.

CAP. IV. *Idem Norwicensi episcopo.*

Tua nos fraternitas duxit consulendos, cui standum sit iuramento, cum clericos quidam religiosi iurifurandi religione constringunt ad maiorem pensionem soluendam, vel præstandum aliquid nomine beneficii, præter solitam pensionem. Cum autem instituuntur ab episcopis, iurant quod antiquam pensionem & solitam non augebunt. Tuæ igitur consultationi breuiter respondemus, quod posterius iuramentum, quod ratione & Laterani Concilii auctoritate iuuatur, primo præiudicat, quod de cupiditate processit. Iustum est autem, vt clerici sic perplexi, pro periurio quod vitare non possunt, ab ecclesiis perpetuo excludantur.

CAP. V.

Idem Londoniensi & Vigornensi episcopis.

Querelam R. clerici Lincolnensis ecclesiæ accepimus, quod

ANNO
 CHRISTI
 1179

quod cum VV. Saluagius clericus ei duos Byzantios nomine ecclesie de Stantun, annis plurimis perfoluisset, & se illos annuatim perfoluturum interposito sacramento firmasset, contempta religione sacramenti, iam per biennium ab huius pensionis cessauit solutione: quoniam igitur non tenentur ecclesias regere, qui sunt crimine irretiti periurii; fraternitati vestrae, &c. quatenus partes ante presentiam vestram conuocetis, & super his rei veritatem curetis diligenter inquirere: & si vobis constiterit, memoratum VV. contra iuramentum suum non necessitate, sed voluntate, a pensionis solutione cessasse, ipsum a prescripta ecclesia, auctoritate nostra, contradictione & appellatione cessante, remouere curetis: & ecclesiam ipsam prefato R. restituere minime differatis; & ipsum faciatis eam pacifice possidere.

C A P. VI. *Idem Londoniensi episcopo.*

Si Stephanum contra compositionem fidei interpositione firmatam venisse constiterit, nisi manifestam rationem poterit allegare, ipsum prefata ecclesia & beneficiis eius, appellatione cessante, non differas spoliare, & eam VV. cum integritate resignes.

* f. Item

C A P. VII. * *Idem ex registro Gregorii.*

Peruenit ad nos, Laodicenum episcopum ab Arnulpho comite rebus suis spoliatum, & ad nequitiae augmenta gladiis iurare compulsus, quod ablata nunquam repereret, & huius tanti sceleris veniam sibi impetrasse rogat. Cognita itaque contumelia, valde doluimus, asserentes eius fraternitatem nullius iuramenti vinculis posse adstringi, quia nefandissima coactione iurauerat; eum tamen apostolica auctoritate absoluiamus.

DE CLERICIS MATRIMONIO PARS XVIII.
 COPVLATIS, VEL ALIIS FORNICARIAS
 habentibus.

C A P. I. *Alexander III. Salernitano episcopo.*

CLERICOS autem in sacris ordinibus constitutos, qui in domibus suis propriis publice detinent concubinas,
Concil. Tom. 27. H h h h